

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Sant Carles de Foucauld, el germà universal

Avui, cinquè diumenge de Pasqua, el Papa Francesc canonitzarà a Roma el Beat Carles de Foucauld. Però aquest és un sant no gaire conegut, qui era Carles de Foucauld?

Nascut a mitjans del segle XIX a Estrasburg, França, d'una família noble, va entrar als vint anys a la acadèmia militar. En aquesta edat ja s'havia allunyat de la fe, havia deixat de creure en Déu.

Va anar a Algèria com a oficial de l'exèrcit on va viure una vida d'agitació i desordre. Deixà després l'exèrcit per a dedicar-se a l'exploració del desert de Marroc i Algèria i quedà fascinat per la fe senzilla del poble musulmà. Tornà a França, turmentat per un desig de canviar la seva vida, buscava la veritat i repetia sovint: «Déu meu, si existeixes, fes que et conegui.»

Per fi, l'any 1886, una vegada retornat a París li demana a un sacerdot de l'església on ell anava a passar llargues estones que li doni classes de religió, però el sacerdot li diu que lliçons de religió no, que es confessi, i ho fa. I tot va canviar per a ell a partir d'aquell moment. «Així que vaig creure que Déu existia, vaig comprendre que només podia viure per a Ell.»

A partir d'aquí comença un llarg camí en què va a Terra Santa, entra en dos monestirs trapencs, un a França i un altre a Síria, després va a Roma, passa un temps a Natzaret, és ordenat sacerdot, intenta fundar una comunitat religiosa, els ermitans del Cor de Jesús, i per fi després d'anys torna a Algèria per viure enmig del desert, ell sol com a ermità, adorant el Santíssim Sagrament en la soledat del de-

sert. Morí assassinat el dia 1 de desembre de 1916, a la porta de la seva ermita a Tamnasset.

Volia imitar Jesús, volia reproduir en la seva pròpia existència la vida de Jesús. Ho va fer, al principi, anant a viure a Terra Santa, a la terra de Jesús i els apòstols. Després, de mica en mica, la seva fe es va anar purificant, va madurar, va comprendre que el lloc geogràfic no era essencial. Va comprendre que havia de viure la vida de Jesús cada dia. I viure interiorment aquesta comunió amb Jesús. Per això va anar al Sàhara, on va viure entre soldats francesos, batejats però no creients, i entre musulmans. En aquest context va voler ser un altre Crist. Ser un germà universal, un signe per a ells d'un amor universal.

Aquestes paraules seves expressen molt bé el sentit de la seva vida i de la seva vocació que va anar descobrint al llarg dels anys: «Tota la nostra vida, per muda que sigui, la vida de Natzaret, la vida de desert, com la vida pública, ha de ser una predicació de l'Evangelí per l'exemple; tota la nostra existència, tot el nostre ésser, ha de cridar l'Evangelí des de les teulades; tota la nostra persona ha de respirar Jesús, tots els nostres actes, tota la nostra vida han de cridar que nosaltres som de Jesús, han de presentar la imatge de la vida evangèlica; tot el nostre ésser ha de ser una predicació viva, un reflex de Jesús, un perfum de Jesús, un crit a Jesús, que faci veure Jesús, que brilli com una imatge de Jesús...»

Que Sant Carles de Foucauld intercedeixi per tots nosaltres. És coneguda una pregària seva, una pregària d'abandonament que ens pot servir a tots:

«Pare meu,
m'abandono a Tu.
Fes de mi el que vulguis.

Et dono gràcies, facis el que facis de mi,
estic disposat a tot, ho accepto tot.
Per tal que la teva voluntat es faci en mi
i en totes les teves criatures,
no desitjo res més, Déu meu.

Poso la meua vida a les teves mans.
Te la dono, Déu meu,
amb tot l'amor del meu cor,
perquè t'estimo,
i perquè per mi estimar-te és donar-me,
lliurar-me a les teves mans
sense mesura, amb infinita confiança,
perquè Tu ets el meu Pare.

Amén.»

ENTREVISTA

Un cristià compromès

GABRIEL GENESCÀ

Durant el mes de maig es pot visitar al Paraninfi de la Universitat de Barcelona l'exposició «Oriol Martorell (1927-1996): 25 anys reivindicant l'estela del seu lligat», organitzada per la Coral Sant Jordi, i en la qual pretenen reivindicar la figura d'aquest músic, que va esdevenir una persona prou important per a la cultura del país, «un cristià compromès amb la realitat que li va tocar viure», com afirma Gabriel Genescà, curador de la mostra, cantaire i expresident de la Coral Sant Jordi.

Per què la fe és clau en la vida d'Oriol Martorell?

Va néixer en una família creient i, per tant, va rebre formació cristiana de petit a casa, però també d'adolescent amb Mn. Antoni Batlle, iniciador de l'escoltisme a Catalunya, venint de Suïssa, on havia estat en contacte amb el cristianisme europeu, que l'influiria molt en la seva manera d'entendre i de viure la fe. El contacte amb el món de l'escoltisme li va inculcar un cristianisme molt compromès amb el seu temps, i això explica que mai no amagués la seva condició de cristià, ans al contrari. Al recordatori de la seva mort va voler que hi constés la frase: «M'he esforçat per ser un bon català i un bon cristià.»

Quina va ser la seva aportació a la música religiosa?

Estava molt interessat que el poble cantés a missa i ho fes en català. Cada diumenge anava a dirigir els cants als Caputxins de Sarrà i va participar a les Trobades d'Animadors de Cant de Montserrat. I fins va aconseguir que l'abat Escarré li proposés a ell de dirigir els cants de les celebracions que s'esdevenien a la basílica en ocasió de les trobades. A més, l'any 1965 va tenir un paper actiu al II Congrés Litúrgic de Montserrat.

Per què cal reivindicar la seva figura?

Perquè va ser una persona molt empàtica, amb molta intel·ligència emocional, que promovia el treball en equip, a través del cant coral, per educar els infants i elevar la cultura del país, cercant sempre la concòrdia i fer les coses ben fetes.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Donar una generosa resposta

«Fa unes setmanes que la pantalla del lateral del presbiteri de la meua parròquia resta apagada. No s'hi projecta la lletra de les cançons per afavorir la participació de l'assemblea de fidels en les eucaristies del diumenge, com es feia des de fa uns anys. Anava bé. Era un bon subsidi per seguir determinades pregàries, una mica llargues. La persona que se n'ocupava va traspasar i ningú no s'ha ofert per assumir aquest servei. És cert que és un compromís gran, demana una dedicació continuada i constant. També cal conèixer i tenir cert domini de les noves tecnologies. Els *power point*, però, ja estan fets. Només cal passar les diapositives». Qui em feia aquest comentari és una persona molt integrada a la seva parròquia. És qui en porta la seva economia.

En altres ocasions m'han comentat la dificultat per trobar un voluntari per portar l'economia parroquial o voluntaris per assumir un grup de catequesi o per fer-se càrrec de la distribució d'aliments... De ben segur que altres serveis també necessiten persones que se'n responsabilitzin i no sempre hi ha prou voluntaris. La comunitat eclesial

integrada per persones de totes les edats i condició ha de fer-se càrrec del sosteniment de la seva diversitat missional.

L'Església, comunitat de fidels, ha de difondre el missatge de salvació, el missatge de vida, ha d'evangelitzar, des dels fets i des de la Paraula, des de l'amor i el servei. Ha d'impregnar la realitat social des del testimoni personal i compromès dels seus membres. Les ocasions per oferir-lo generosament, convé cercar-les, oferir-se per desenvolupar-les. La vida comunitària necessita d'una munió de serveis que els laics i laiques han d'assumir amb joia. La comunitat, el seu esperit i les seves obres, han de projectar-se gràcies a les paraules i les accions dels seus membres, el seu dir i el seu fer. La missió del laicat a l'Església i al món és ineludible. «Déu no és injust i per això no oblidarà tot el que heu fet, és a dir, l'amor que heu mostrat per causa del seu nom, posant-vos al servei del poble sant, en el passat i en el present» (He 6,10). Les possibilitats són moltes, la resposta depèn de cadascú, de les seves possibilitats i circumstàncies.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Navegación espacial» del corazón

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Decía el papa Benedicto XVI, en su obra *Jesús de Nazaret*, que hemos de realizar una «navegación espacial» del corazón, «que lleva de la dimensión de un encerramiento en sí mismo hasta la dimensión nueva del amor divino que abraza el universo». Cristo nos ha abierto la senda entre nosotros y Él que está junto al Padre.

«Navegación espacial» en la que tenemos como guía y conductor al mismo Señor. Cuando nos dejamos conducir acertamos en el camino y nuestra vida se abre a Dios y a los hermanos.

Hoy estamos celebrando en la Iglesia universal la canonización de diez beatos, diez hermanos nuestros que supieron entregar totalmente su vida al Señor. Ellos interceden por nosotros

y, también, nos señalan ese camino que es «espacial» y que es muy «especial» en el amor a Dios, respuesta al que Él nos tiene.

Dios obra en el mundo por medio de nosotros. A nosotros se nos ha dado el mandamiento nuevo de amarnos los unos a los otros. Nuestra fuerza está en Dios, Él es el que transforma el mundo, nosotros respondemos con el amor a Dios, que Él mismo nos da, y con el amor hacia el prójimo.

Pidamos a nuestra Señora, a la Madre del Resucitado, que nos haga pasar de nuestra condición humilde, de nuestra fragilidad humana, a la vida nueva de Cristo Resucitado. Que cada día alcancemos más y mejor nuestra identidad cristiana del amor mutuo al que Cristo nos llama.

Lectures de la missa diària i santoral

16. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ac 14,5-18 / SI 113B / Jn 14,21-26]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

17. □ Dimarts [Ac 14,19-28 / SI 144 / Jn 14,27-31a]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics. Santa Restituta, vg.

18. □ Dimecres [Ac 15,1-8 / SI 121 / Jn 15,1-8]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Raïfela-Maria Porrás, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. □ Dijous [Ac 15,7-21 / SI 95 / Jn 15,9-11]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominique de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856). Sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciriaca.

20. □ Divendres [Ac 15,22-31 / SI 56 / Jn 15,12-17]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Dissabte [Ac 16,1-10 / SI 99 / Jn 15,18-21]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. □ † Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Ac 15,1-2.22-29 / SI 66 / Ap 21,10-14. 22-23 / Jn 14,23-29]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826). Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

DIUMENGE V DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al Regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat». Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou».

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.

Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

Lectura del libro de los Hechos

de los Apóstoles (Hch 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquía, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar por muchas tribulaciones para entrar en el reino de Dios.

En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído. Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfília.

Y después de predicar la Palabra en Perge, bajaron a Atalia y allí se embarcaron para Antioquía, de donde los habían encomendado a la gracia de Dios para la misión que acababan de cumplir. Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

Lectura del libro del Apocalipsis

(Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, preparada como una esposa que se ha adornado para su esposo. Y oí una gran voz desde el trono que decía: «He aquí la morada de Dios entre los hombres, y morará entre ellos, y ellos serán su pueblo, y el "Dios con ellos" será su Dios». Y enjugará toda lágrima de sus ojos, y ya no habrá muerte, ni duelo, ni llanto, ni dolor, porque lo primero ha desaparecido. Y dijo el que está sentado en el trono: «Mira, hago nuevas todas las cosas».

✠ Lectura del santo Evangelio según

san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará. Hijitos, me queda poco de estar con vosotros.

Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros. En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros».

COMENTARI

«Per l'estimació us coneixeran»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Dijous Sant, l'evangelí de la celebració vespertina d'introducció a la Passió del Senyor ens recordava que Jesús «sempre havia estimat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava» (Jn 13,2). Aquest amor es mostra en la institució de l'eucaristia com a memorial del seu servei envers nosaltres, i l'ofrena de la seva vida a la creu per la salvació del món.

Jesús no solament estima fins a l'extrem, sinó que ens ensenya d'estimar i demana el nostre amor com a expressió del fet de ser cristians, és a dir, deixebles seus.

El fragment evangèlic d'avui està extret de la continuació de l'evangelí del Dijous Sant. En ell, l'evangelista contraposa el temps present i el temps futur. El temps present ja s'acaba: «És per poc temps que encara estic amb vosaltres». És el temps de la predicació de Jesús, que arriba a la seva fi, perquè la seva hora ja s'acosta. Està a punt d'inaugurar-se el temps futur.

El temps futur està marcat per la glorificació de Jesucrist i per l'actuació dels deixebles. El Fill de l'home és glorificat en la creu, quan ofrena la seva vida, com un veritable anyell pasqual, per tots nosaltres, i des d'on alena el seu Esperit, mentre del seu cor obert flueixen l'aigua i la sang dels sagraments cristians. Constitueix la glorificació del Pare en el Fill i del Fill en el Pare, perquè tots dos són u, com ens deia l'evangelí del diumenge passat. I això s'esdevindrà ben aviat.

D'altra banda, el temps futur és també el temps de l'Església, de la comunitat de deixebles. És el temps d'obrar el que Jesús mateix ha fet fins ara: estimar-nos. Per això, Jesús ens dona un manament nou: el d'estimar-nos, tal com Ell mateix ens ha estimat. És més, aquesta estimació esdevindrà el signe distintiu del grup de deixebles.

L'amor, a la tradició bíblica, no és un sentiment del cor, és un compromís de la persona que perdura més enllà dels sentiments variables de la vida. El compromís salvífic de Déu envers el seu poble s'ha fet palès en el compromís de Jesús a favor del Regne per a tots nosaltres, i aquest mateix compromís és la missió que hem rebut entre tots de part d'Ell.

La Pasqua del Ressuscitat es projecta en l'amor mutu dels cristians al llarg dels segles.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Diumenge 15, a les 11 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Pau de Terrassa. / **A les 17 h,** Missa en la 126a Romeria dels arxiprestats de Sabadell al Santuari de Montserrat.

Dimarts 17 i dimecres 18. Reunió de bisbes de la Tarraconense a Loreto (Tarragona).

Dijous 19, a les 14 h. Trobada al SAFOR de la UAB (Servei d'Assistència i Formació Religiosa de la Universitat Autònoma de Barcelona). / **A les 19 h,** Consell diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres 20, a les 11 h. Col·legi de Consultors. / **A les 20.30 h,** Escola de Pregària a Sant Cugat del Vallès (Monestir).

Dissabte 21, a les 10 h. Trobada del diaconat permanent al Seminari (Vall-doreix). / **A les 20 h,** confirmacions a la Pquia. Sant Esteve de Parets del Vallès.

Diumenge 22, a les 18 h. Confirmacions a la Pquia. Sant Joan de Matadepera.

Notícies

Festa de l'Escola de la Mare de Déu de la Salut. El divendres 6 de maig, els alumnes i professors de l'Escola Mare de Déu de la Salut de Sabadell van pelegrijar al Santuari de la Salut. El Sr. Bisbe presidí la pregària.

Trobada d'adolescents. El divendres 6 de maig, a la tarda, la Parròquia de Sant Sadurní de Montornès del Vallès acollí la tercera trobada d'adolescents organitzada per la Delegació de Joventut. Es trobaren per pregar, compartir i gaudir junts del do de la fe.

Trobada diocesana d'escolans. El dissabte 7 de maig tingué lloc la 13a trobada d'escolans que col·laboren com a ministres de l'altar a diferents parròquies. Varen participar-hi vora 50 infants. Mons. Cristau presidí la missa.

Jornada diocesana de la Pastoral Obrera. El dissabte 7 de maig a la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Badia del Vallès es va celebrar la Jornada diocesana de Pastoral Obrera amb el lema «L'alegria de caminar junts/es». A la tarda, el Sr. Bisbe celebrà la missa.

50a Trobada nacional del Moviment de cristians de pobles i comarques de Catalunya. La trobada tingué lloc el diumenge 8 de maig a la finca agrícola de Santa Maria del Vallès a Lliçà de Vall amb el lema «Viure la fraternitat i tenir-ne cura». Mons. Cristau celebrà la Missa.

Agenda

SAFOR UAB. Quin SAFOR UAB podem fer possible? Convocats pel nostre bisbe Salvador. Dijous 19 de maig de 13.45 a 15.15 h a la Sala de Juntes de la Facultat de Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona: Per a estudiants, PDI, PAS i antics membres del campus. Per a més informació: saforuab@bisbatdeterrassa.org o bé al tel. 610 905 803.

CARTA DOMINICAL

San Carlos de Foucauld, el hermano universal

Hoy, quinto domingo de Pascua, el Papa Francisco canonizará en Roma al Beato Carlos de Foucauld. Pero éste es un santo no muy conocido, ¿quién era Carlos de Foucauld?

Nacido a mediados del siglo XIX en Estrasburgo, Francia, de una familia noble, entró a los veinte años en la academia militar. En esa edad ya se había alejado de la fe, había dejado de creer en Dios.

Fue a Argelia como oficial del ejército donde vivió una vida de agitación y desorden. Deja después el ejército para dedicarse a la exploración del desierto de Marruecos y Argelia y queda fascinado por la fe sencilla del pueblo musulmán. Vuelve a Francia, atormentado por el deseo de cambiar su vida, buscaba la verdad y repetía a menudo: «Dios mío, si existes, haz que te conozca.»

Por fin, en 1886, una vez vuelto a París le pide a un sacerdote de la

iglesia donde él iba a pasar largos ratos que le dé clases de religión. Pero el sacerdote le dice que lecciones de religión no, que se confiese, y lo hace. Y todo cambió para él a partir de ese momento. «En cuanto creí que Dios existía, comprendí que sólo podía vivir para Él.»

A partir de ahí comienza un largo camino en el que va a Tierra Santa, entra en dos monasterios trapenses, uno en Francia y otro en Siria, después va a Roma, pasa un tiempo en Nazaret, es ordenado sacerdote, intenta fundar una comunidad religiosa, los ermitaños del Corazón de Jesús, y por fin después de años regresa a Argelia para vivir en medio del desierto, él solo como ermitaño, adorando al Santísimo Sacramento en la soledad del desierto. Murió asesinado el día 1 de diciembre de 1916, en la puerta de su ermita en Tamanrasset.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Quería imitar a Jesús, quería reproducir en su propia existencia la vida de Jesús. Lo hizo, al principio, yendo a vivir a Tierra Santa, a la tierra de Jesús y los apóstoles. Luego, poco a poco, su fe se fue purificando, maduró, comprendió que el sitio geográfico no era esencial. Comprendió que debía vivir la vida de Jesús todos los días. Y vivir interiormente esa comunión con Jesús. Por eso fue al Sáhara, donde vivió entre soldados franceses, bautizados pero no creyentes, y entre musulmanes. En ese contexto quiso ser otro Cristo. Ser un hermano universal, un signo para ellos de un amor universal.

Estas palabras tuyas expresan muy bien el sentido de su vida y de su vocación que fue descubriendo a lo largo de los años: «Toda nuestra vida, por muda que sea, la vida de Nazaret, la vida de desierto, como la vida pública, debe ser una predicación del Evangelio por el ejemplo; toda nuestra existencia, todo nuestro ser, debe gritar el Evangelio desde los tejados; toda nuestra persona debe respirar a Jesús, todos nuestros actos, toda nuestra vida deben gritar que nosotros somos de Jesús, deben presentar la ma-

gen de la vida evangélica; todo nuestro ser debe ser una predicación viva, un reflejo de Jesús, un perfume de Jesús, un grito de Jesús, que haga ver a Jesús, que brille como una imagen de Jesús...»

Que San Carlos de Foucauld interceda por todos nosotros. Es conocida una oración suya, una oración de abandono que nos puede servir a todos:

«Padre mío,
me abandono a Ti.
Haz de mí lo que quieras.

Te doy las gracias,
hagas de mí lo que quieras,
estoy dispuesto a todo,
lo acepto todo.
Con tal que tu voluntad se cumpla en mí
y en todas tus criaturas,
no deseo nada más, Dios mío.

Pongo mi vida en tus manos.
Te la doy, Dios mío,
con todo el amor de mi corazón,
porque te amo,
y porque para mí amarte es darme,
entregarme en tus manos sin medida,
con infinita confianza,
porque Tú eres mi Padre.

Amén.»

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

